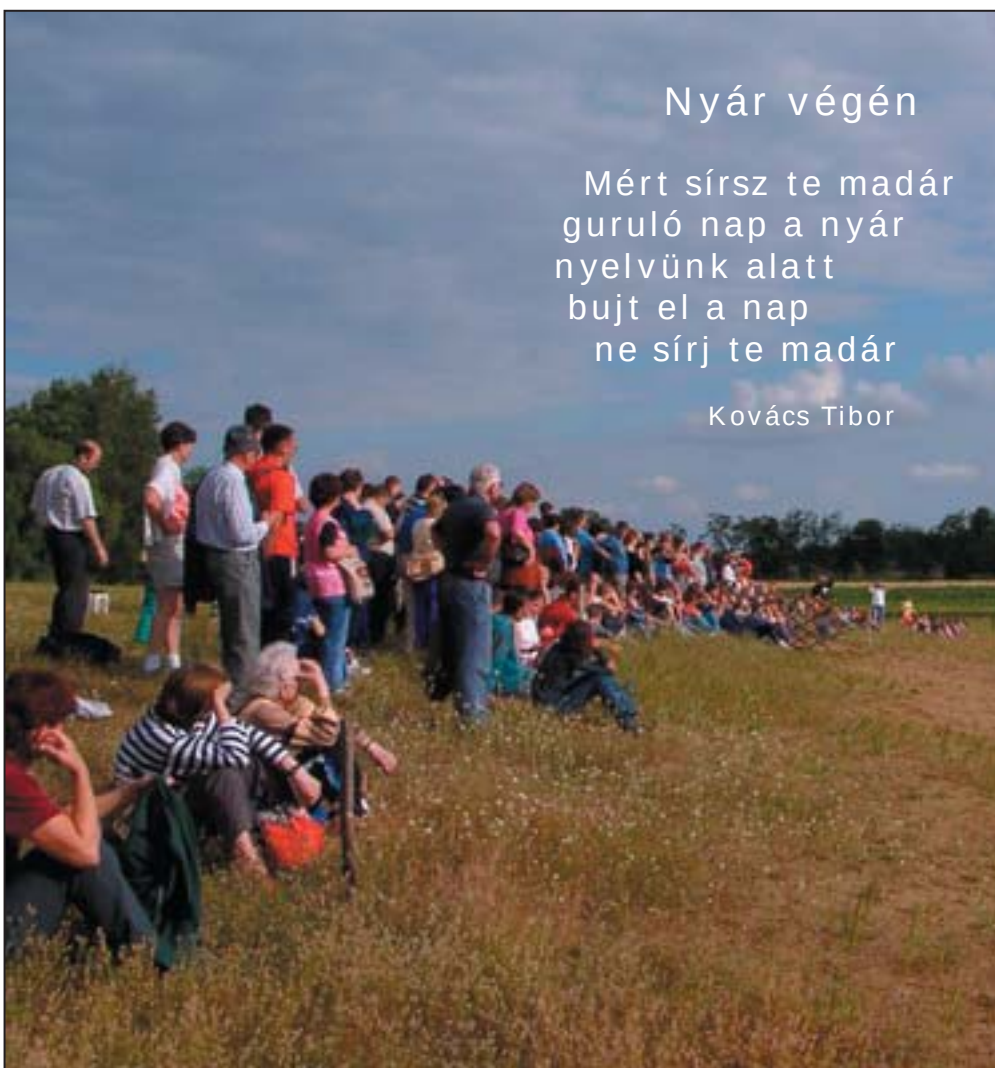

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2005/9

Nyár végén

Mért sírsz te madár
guruló nap a nyár
nyelvünk alatt
bujt el a nap
ne sírj te madár

Kovács Tibor

Nyári tábori emlék

„Szivárványívet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Bemutakozás

Hét éves korom óta debreceni lakos vagyok. A Refiben koptattam a középiskolai padot, majd a Teológián folytattam tanulmányaimat.

Hiába egyetlen épületnyi a távolság a két intézmény között, ez volt életem egyik legnehezebben megtett lépése. Nem volt könnyű igent mondanom Isten hívására, hiszen világosan láttam a felelősséget, a szolgálat nehézségeit, és leginkább saját korlátaimat. Végül Isten győzött és meggyőzött...

Számomra a „közösség” és „kapcsolat” szavak szinte mindennél fontosabbak. Ezek fontosságát szinte az anyatejjel szívtam magamba, hiszen szüleimnek lényeges volt, hogy gyökereim legyenek, tudjam ki vagyok, honnan származom. Meghatározó emlékem kiskoromból, amíg esténként édesanyám főzött a konyhában, én befészkeltem magam édesapám mellé az ágyba – aki ekkor már nem tudott járni bénulásos betegsége miatt –, és ő egyik történetet mondta nekem a másik után arról, hogy mit jelentett a háború előtt és alatt gyermeknek lenni, a szocializmus éveiben orvosnak tanulni, értéket őrizni. Ezeknek a nehéz időknek a történetei tanítottak meg arra, hogy mennyire fontos az összetartás és az egymásért való küzdés. Még inkább megértettem ezeknek a szavaknak a súlyát, amikor átélhettem az Istennel való találkozást. Bár kicsi koromtól kezdve jártam hittanra és gyülekezetbe, tizenhat éves voltam, amikor megszólí-

tott az Úr. Ekkor értettem meg, hogy Ő, a Királyok Királya elfogad engem, szeret és értékesnek lát Jézus által, bűneim, hibáim és tévedéseim ellenére is. A mai napig megdöbben a tapasztalat, hogy az Istennel való kapcsolat mennyire valóságos a hétköznapi nehézségei, szürkésége és örömei közepette. Ennek csodáját nem egyszer átélhettem édesapám betegágya, majd koporsója mellett.

Ekkor kezdtem el ifjúsági munkával foglalkozni a Mester utcai gyülekezetben, illetve rákos gyerekeket látogatni a klinikán, majd nagyerdei hajléktalanokkal rendszeresen beszélgetni. Segédlelkészi évem alatt leginkább roma és más hátrányos helyzetű gyerekek között végeztem hitoktatást. Más és más kihívást jelentettek ezek a szolgálatok. Néha nagyon nehéz volt ezek között a nehéz sorsú emberek között megállni, hiszen oly keveset tehettem, főleg, hogy azt sem tudtam mivel segíthetnék. Ezért is ragadtam meg az alkalmat, amikor az ösztöndíjas évem alatt lehetőségem nyílt ifjúsági munkát, gyülekezetépítést és lelkigondozást tanulni, illetve nyomornegyedben és hajléktalan-központokban szociális munkát végezni.

Ezeket a tapasztalatokat szeretném ebben a gyülekezetben is használni, és a testvérekkel együtt szolgálva építeni az Úr országát, abban a biztos tudatban, hogy Isten szavaira bátran építhetünk nehézségek között is: „*Ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened! Megerősítek, meg is segítek, sőt győzelmes jobboldal támogatlak.*” (Ézs. 41,10)

Csinády Melinda

(aug. 1-től gyülekezetünk beosztott lelkésze)

Beszélgetéseinkről

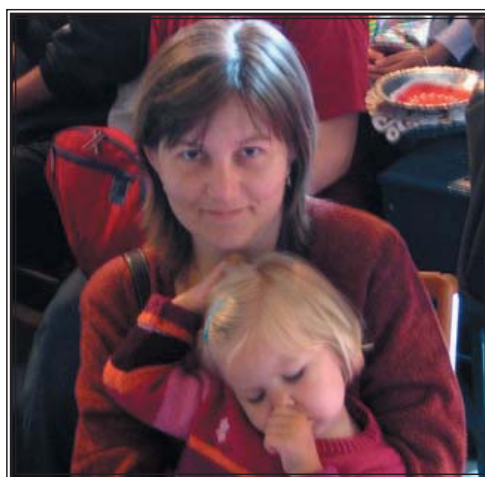
Folytatjuk a tábori beszámolókat

A családdal kapcsolatos összefüggések feltárását egyöntetűleg életünk egyik legfontosabb elvi és gyakorlati feladatának tartottuk a csoportunkban. Életkorunkból adódóan a napi problémák mellett nekünk már önkritikus, vagy éppen elégtételt nyújtó visszatekintésre is alkalmunk nyílt. Élményszámba ment, hogy mindannyian kerültük az udvarias mellébeszélést. Az őszinte, sokszor szenvedélyes vélemények rendkívül érdekes vitákat eredményeztek minden alkalommal. Ezeket spontán jött, megható vallomások is gazdagították, amelyek legalább annyira formálták a véleményünket, mint az észérvek.

A család és az anyagiak kapcsolatáról Kerti Péterék meghívására délután még külön beszélgettünk. Az egyháznak adott tized értelmezéséről kialakult társalgás ugyancsak megkapónak és elgondolkodtatónak bizonyult: a jelenlévők közül többen tanúsították, hogyan alakult ki bennük családi példamutatásra alapozva a tized megadásának gyakorlata, és hogy a vállalt kötelezettséget nem teherként hordozzák, sőt gazdagodnak általa. További, élénk vitát kiváltó kérdés volt a keresztyénség és magyarság, valamint a szexuális élet és a házasság viszonya. Egyetértés mutatkozott abban, hogy mi lenne az ideális, de a gyakorlati megközelítés módjában eltérő érvek is adódtak. Jó lett volna megismernünk erről a fiatalok véleményét – és talán nekik is a miénket. Megfogalmazódott az az igény is, hogy a keresztyéneknek nem csak elviselniük kellene a környező világ hatásait, hanem aktívabban kellene a világot, mindennapi életünk jogi, gazdasági és egyéb feltételeit alakítanunk, hogy az életünk jobb és tartalmasabb legyen.

Dr. Bobátka Sándor (felnőtt 18. csoport)

Arcok a táborból

A presbiteri tisztújításról

A tisztség bibliai eredete

Ószövetségi példák alapján az Újszövetség magyar nyelvű fordítása a gyülekezetek vezetőire váltakozva használja az elöljárók, vének, presbiterek elnevezést. A presbitériumok megszervezése a reformáció egyik fontos vívmánya volt. A magyarországi ellenreformáció idején sok gyülekezet maradt lelkipásztor nélkül. A török hódoltság alatt a gyülekezetek és – bátran mondhatjuk – sok esetben népünk megmaradása is az élő hitű presbiterek imádságának, valamint bátor helytállásának lett a következménye.

Mit jelent ma presbiternek lenni?

Pál apostol, amikor az efézusi vénektől búcsúzik, azt köti a szívükre: „*Viseljete tehát gondot magatokra és az egész nyájra, amelynek őrizőivé tett titeket a Szentlélek.*” (ApCsel 20,28.) A mai presbiterekre alkalmazva azt jelenti ez, hogy felelősségük kettős: egyrészt önmaguk és a gyülekezet iránt, valamint kifele, a világ iránt, amely missziói területnek tekinthető. Azt is vegyük észre, hogy az efézusi presbiterek megbízatásukat a Szentlélektől kapták. Ma sincs ez másként. A presbiterválasztó gyülekezet, ha jól fogja fel feladatát, eszköz lehet Isten kezében.

Mindennapi tapasztalat, hogy az adott szó, a becsület, a tisztesség, tehát az erkölcsi értékek nem jelentenek többé mértéket társadalmunkban. A lelki sötétségben az elhívott presbiter élete úgy világít, mint egy útjelző tábla éjjel, amikor visszaveri a reflektor fényét. A keresztyén ember a Krisztustól kapott útmutatást adja tovább, bátran lehet hozzá igazodni.

Egy bibliai választás példája

Jézus, mielőtt elhívta tanítványait, imádkozva virrasztotta át az éjszakát (Luk

6,12-13). A gyülekezet presbiterének kiválasztása sem történhet Isten akaratának keresése nélkül. Jaj nekünk, ha csak emberi szempontok alapján és nem Istenre figyelve választunk presbitereket. Ebben a tekintetben nagy a különbség a presbiterek választása és például az országgyűlési, vagy az önkormányzati képviselők választása között.

Tennivalóink

1. *A jelölő bizottságot* (3-7 fő) a presbitériumnak a választói közgyűlés tervezett időpontja előtt legalább 60 nappal fel kell kérnie. Ők nem jelölhetők presbiternek. A bizottságnak hivatalból tagja a lelkipásztor.

2. *A jelölés folyamata:* Hat év leteltével a presbiterek megbízatása lejárt. A presbiterjelölő és választási bizottság gyülekezetnek történő bemutatását követő néhány hét az egész tisztújítási folyamat legfontosabb szakasza. A presbiterek személyére a bizottság és a gyülekezet tagjai is tehetnek javaslatot.

A jelöltekkel – beleértve a jelenlegi presbitérium tagjait is – a bizottság két-két tagjának el kell beszélgetni többek közt arról, hogy megválasztásuk esetén a gyülekezeti élet mely területein vállalnának szolgálatot. Tisztázni kell, a presbiterek közül kik azok, akik koruk, elfoglaltságuk, vagy egyéb okok miatt nem kívánnak jelöltséget vállalni. Lehetnek olyanok is, akik a presbiterektől elvárható minimális követelményeknek nem felelnek meg.

3. *A jelölés véglegesítése:* Az alkalmas presbiternek, aki kellő ismerettel rendelkezik az Igéről, hitvallásainkról és az egyházi szolgálatokról, példaképpül szolgál a tiszta erkölcsben, a józan életben és az egyház iránti hűségben.

Táboroztunk

A bizottság együttes ülésen dönt a jelöltek személyéről és számáról. Figyelembe veszi a presbitérium létszámát és a pót-presbiterek kívánatos számát. Az idős, köztiszteletben álló presbitereknek a tiszteletbeli presbiter/gondnok kitüntető címet lehet javasolni. A névsort a választás előtt legalább harminc nappal, írásban a presbitérium elé kell terjeszteni. A presbitérium állítja össze a jelöltek végleges névsorát.

4. Tennivalók a választást megelőző két héten: A jelölteket be kell mutatni a gyülekezetnek. Ki kell hirdetni a választói közgyűlés időpontját, el kell készíteni és a választásig gondosan őrizni a megfelelő számú szavazólapot.

5. A választói közgyűlés: Meg kell állapítani a jelen levő, választásra jogosultak számát. Jegyzőkönyvvezetőket és hitelesítőket kell felkérni. A választás eredményét minél hamarabb ki kell hirdetni.

6. A választás után: A hitelesített jegyzőkönyvet három napon belül el kell juttatni az egyházmegye elnökségéhez. A választás törvényességére vonatkozóan tizenöt napon belül lehet panasszal élni.

A választási törvény előírásainak betartása kötelező. Ez azonban az Ige szerinti presbiteri tisztújításnak csak az egyik feltétele. A gyülekezet megújulása jórészt azon múlik, sikerül-e megtalálni azokat, akiket Isten a következő években a szolgáló presbiterek közt szeretne látni.

Dr. Nagy Mihály, egyházmegyei gondnok

Aki nem szereli a misszió ügyét, nem ismeri a szentek méltóságát.

(C.H. Spurgeon)

Csillagpontról

2005. július 19-23-án rendezték meg a Vekeri-tó mellett a Csillagpont Református Ifjúsági Találkozót „Én veled vagyok” címmel. Bevallom, nem nagy lelkesedéssel, fáradtan, előítéletekkel tele indultam neki a hétnek. Annyit tudtam mindössze, hogy olyasmi lesz, mint a mostanában oly divatos fesztiválok: kb. 2000 fiatal és sok rendezvény. Előre borzadtam a tömeg és a személytelenség gondolatától, és erősen kételkedtem abban, hogy egy ilyen jellegű tábor igazán hatásos módja lehet az evangélium hirdetésének. Aztán persze alaposan csalódtam... pozitívan.

Már az első este kiderült, hogy az ország minden tájáról érkezett szervezők, szolgáltatók és ifi-vezetők bizony komolyan gondolják mindazt, amit elvállaltak: elkötelezetten akarják hirdetni az Igét sokféle formában. Hamarosan megérkeztek a fiatalok sátrakkal, hátizsákokkal megpakoltan, nagy lelkesedéssel, és megkezdődött ez a különleges forgatag.

Már a számok is magukért beszélnek! A fesztivál 5 napja alatt több mint 2000 fiatal vett részt az alkalmakon. Tíz különböző helyszínen 150 lelki-, zenei-, kulturális- és sportprogramon vehettek részt az érdeklődők. Reggelente öt különböző stílusú áhítat közül lehetett választani: a graduálóstól, a dicsőítőses formán át igen széles volt a skála. Reggeli után előadás következett, majd kiscsoportokban nyílt lehetőség közösen is elgondolkozni a hallottakon. Délután pedig felbolydult a tábor: koncertek, előadások, táncház, meccsek és sok egyéb rendezvény zajától lett hangos a Vekeri-tó partja. Este evangélizációs istentiszteletre gyűltünk össze, ahol még személyesebbé vált Isten hívogató szava. Ha pedig valaki elcsendesedésre vágyott, felkereshette a

táboron kívül az imakertet, vagy valamilyen lelkigondozói sátrat. Hiába voltunk sokan, mindenki fontosnak érezhette magát, volt személyesség, a lelki épülésről nem is beszélve!

A sokszínűséget tovább növelte, hogy szellemi és testi fogyatékosok együtt voltak a többi fiatallal, sőt szolgáltak is feléjük. Soha nem fogom elfelejteni azt az eltorzult testű, Sanyi nevű toló kocsis fiút, akinek szinte a beszédét se lehetett érteni, de mindenkit hívogatott a koncertjükre, és biztosított ragyogó szemmel Isten szeretetéről. Ez az egyik legcsodálatosabb Isten országában, hogy oda valamennyien, kicsik és nagyok, erősek és gyengék, épek és kevésbé épek mind beletartozhatunk, és hasznosak lehetünk!

Csinády Melinda

Diákélet

A szeméből
nyári nap nevet
a szívében
tarka lánynevek
piros vére
minden szóra forr

Diákélet
ez a legszebb kor
ekkor találtam meg
Jézust is egykor

*Boldog aki boldog volt
akkor*

(1942. Szárszó – 2005. Debrecen)

Gyermekeknek

GYERTEK TEMPLOMBA!

Remélem, sok izgalmas nyári élményed van. Szép helyeken jártál, pihentél, játszottál, olvastál. Nyaralásod során, amikor más városokban jártál, lehet, hogy a látnivaló nevezetességek között templom is volt. Tehát templomban is voltál. Más azonban az, amikor egy templomot mint építészeti, kortörténeti emléket nézünk meg, és más, amikor azért megyünk oda, hogy Isten üzenetét hallgassuk meg. Mindkettőre szükség van a maga idejében.

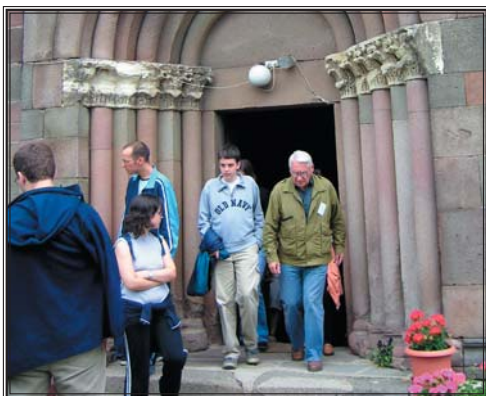
A mi gyülekezetünkben, a Bolyai utcai templomban vasárnaponként két istentisztelet van, az egyik fél kilenctől, a másik fél tizenegytől. Ezek elsősorban felnőtteknek szólnak, de nagyobb gyerekek is részt vehetnek rajtuk. A gyerekek számára ez alatt külön gyermek-alkalmak vannak a gyülekezeti teremben, két korcsoportban: piciknek és nagyobbaknak. A picikkel eleinte az anyukák vagy nagymamák is ott lehetnek, később, már bátrabban, kísérő nélkül is ottmaradnak a kicsinyek. Így a szülők bemehetnek a felnőtt istentiszteletre. A gyerek-foglalkozások játékosak, vidámak, mese, báb, ének is van. Sok gyerekdalt lehet tanulni, amit a gyerekek vidáman „elmutogatnak”.

Most, hogy vége a nyárnak, nem elég csak megnézni a templomot, hanem kapcsolódjunk be a gyülekezet munkájába, hallgassuk meg az istentiszteleteket, vegyünk részt a programokon! Évente néhányszor külön családi istentisztelet is szokott lenni, vasárnap délután 3-kor, amikor a hittanos gyerekek és szüleik együtt vesznek részt az alkalmon. Ez gyerekekre szabott, közérthető, rendhagyó óra. Minden vasárnap 5 órakor zenés áhítat is van, ami egy rövid igehirdetésből és egy félórás hangversenyből áll, amikor is neves művészek orgonálnak, vagy más hangszereken játszanak.

Egyéb alkalmak is vannak gyülekezetünkben, amiket érdemes meglátogatni. Kerti-parti szokott lenni a templomkertben havonta egyszer vasárnap délután, amíg jó idő van. Ilyenkor sok finom süteményt lehet kóstolgatni, és lehet játszani, beszélgetni, ismerkedni. Ezenkívül kirándulások és nyári táborozás is van.

Gyertek minél többször templomba, várunk Benneteket!

Márta néni

Karcsai templomajtóban

Gyertek imádkozzunk!

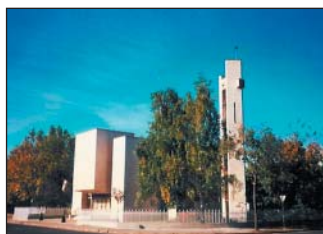
**„Vezess hűségesen, és taníts engem, mert te vagy szabadító Istenem,
mindig benned reménykedem.” (Zsolt. 25,5)**

Hírek

- ♦ **Úrvacsora** lesz szept. 11-én, vasárnap délelőtt fél 9-kor és fél 11-kor a templomban.
- ♦ **Templomkerti találkozót** tartunk szept. 11-én, vasárnap délután 3 órától a templomkertben, gyermekek, fiatalok, családok és idősebbek számára. *Cél: gyülekezeti közösségünk építése.* (Gyümölcs, üdítő, sütemény hozható!)

- ♦ **Hittanévnyitó családi istentisztelet** lesz szept. 25-án, vasárnap délután 3 órakor az önkormányzati iskolába járó hittanosoknak és szüleiknek a templomban.
- ♦ **A kiscsoportos alkalmak** szeptember második felében indulnak újra.

Szivárvány –
a Debrecen-Nagygyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811
Felelős kiadó: Püski Lajos, lelkipásztor
Fejléc: Betűvető Bt. Tördelés: Bene Lászlóné
Nyomda: REXPO Kft. Készült 600 példányban
13. évfolyam 9. szám, megjelenik havonta
Egyházközségünk számlaszáma: 11738008-20012917

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órakor)

- Szept. 11.** Tóth Anikó orgonál
Szept. 18. Csorba Gergő gitározik
Szept. 25. Karasszon Dénes gondolkázik
Okt. 2. Kovács Szilárd orgonál
Okt. 9. Dobi Bálint orgonál

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a *Szivárvány* is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943

Klinika – 411-600/4978 (üzenetrögzítő)

A városi református **Méliusz Rádió** a 88 MHz-en az URH sávban fogható.

Imádkozzunk...

- ♦ a presbiteri tisztújításért,
- ♦ diákokért, és tanárokért,
- ♦ hittanosokért,
- ♦ kiscsoportjainkért.